

புறநானூற்று - முதுமொழிக் காஞ்சித் துறையில் இயங்கியல் பொருள்முதல்வாதம்

ரா. டில்லிபாபு ^{அ. *}, நா. சிவகுரு ^அ

^அ தமிழ்த்துறை, திருவள்ளூர் பல்கலைக்கழகம், சேர்க்காடு, வேலூர்-632115, தமிழ்நாடு, இந்தியா.

Dialectical Materialism in Mutumozhikanchi Field of purananuru

R. Dillibabu ^{a, *}, N. Sivaguru ^a

^a Department of Tamil, Thiruvalluvar University, Serkkadu, Vellore-632115, Tamil Nadu, India.

* Corresponding Author:
dillibabu04201999@gmail.com

Received: 18-07-2022
Revised: 11-10-2022
Accepted: 28-10-2022
Published: 08-12-2022

ABSTRACT

Dialectical materialism proposes an object that is operated automatically and an object which is directed by others. Through dialectical materialism one can know about the origin and development of any object in scientific way. Dialectical materialism was coined by Karl Marx. Human life can be clearly understood through this theory. This article analyze and explains that the kanji field filled with fame, gift, wealth, performance, and mental strength, is consistent with the theory of dialectical materialism.

Keywords: Purananuru, Mutumozhikanchi, Dialectical Materialism

முன்னுரை

தமிழரின் பெருமைகளையும், பண்பாடுகளையும், வரலாறுகளையும் எடுத்துரைக்கும் நூல்களுள் ஒன்றாக புறநானூறு உள்ளது. இந்நூலில் அமைந்துள்ள பொதுவியல் திணையின் துறைகளுள் ஒன்றான முதுமொழிக் காஞ்சியின் பாடல்களை இயங்கியல் பொருள்முதல்வாத கோட்பாட்டுடன் பொருத்தி இக்கட்டுரையில் ஆய்வு செய்யப்படுகிறது. இயங்கியல் பொருள்முதல்வாதத்தைக் காரல் மார்க்ஸ் என்பவர் தோற்றுவித்தார். இந்தக் கோட்பாட்டின் மூலம் மனித வாழ்க்கையைத் தெளிவாக அறிந்து கொள்ளமுடியும். பழங்கால மக்களின் தேவை என்ன என்பதையும், அவர்களின் வாழ்க்கை முறையைத் தெரிந்து கொள்வதற்கும் இக்கோட்பாடு பயன்படுகிறது என்பதை இக்கட்டுரையின் வாயிலாகக் காணலாம்.

பொருள்முதல்வாதம்

தத்துவ வரலாறு சுமார் 2500 ஆண்டுகால பழமையானது. ஒவ்வொரு காலக்கட்டத்திலும் பல அறிஞர்கள் பல கேள்விகளை எழுப்பி அவற்றிற்கானப் பதில்களையும் தந்து வந்திருக்கின்றனர். அக்கேள்விகளுக்கு வெவ்வேறான பதில்கள் இருப்பதால் மொத்த தத்துவ வரலாற்றையும் இரண்டு பிரிவுகளாகப் பிரித்தனர். அவை பொருள்முதல்வாதம் மற்றொன்று கருத்துமுதல்வாதம் ஆகும். பொருளே முதன்மையானதாகக் கொண்டுள்ளதால் இது பொருள்முதல்வாதம். இந்த உலகம் பல பிரச்சனைகளை அன்றாட வாழ்க்கையில் சந்தித்து வருகிறது. அந்தப் பிரச்சனைகளைத் தீர்க்க என்ன வழி என்பதை மக்கள் சிந்திப்பதில்லை. “தத்துவப் பிரச்சனைக்கு உலகியல் ரீதியான பதிலை வழங்கியவர்கள் பொருள் முதல் வாதிகள்” (Muthumohan, 2012). நாம்பொங்கல் பண்டிகையைக்

கொண்டாடுகிறோம். இயற்கைதான் மனிதனுக்குத் தேவையானவற்றைத் தருகிறது. அந்த இயற்கைக்கு நன்றி சொல்வதற்காகவே பொங்கல் பண்டிகையைக் கொண்டாடுகிறோம். இயற்கை என்பது ஐம்பூதங்களால் ஆனது என்னும் தத்துவத்தைப் பூதவாதிகள் கொண்டுள்ளனர். இஃது பொருள்முதல்வாதத்தின் அடிப்படைக்கோட்பாடாகும். இந்த உலகில் வாழும் அனைவரும் துன்பத்தை அடைகின்றனர். ஆனால் மக்கள் அத்துன்பத்தைப் பயந்தும் வேதனையுடனும் பார்க்கின்றனர். துன்பம் ஏற்படுவதற்கான காரணத்தைக் கண்டு விலக்கினால் துன்பம் விலகும் என்பதனை, “உலகில் துன்பம் இருக்கிறது. அத்துன்பத்திற்கான காரணங்களும் இருக்கிறது. அக்காரணங்களை விலக்க துன்பம் விலகும்” என புத்தர் பொருள்முதல்வாதியாகக் கூறுகிறார் (Muthumohan, 2012). நாம் வாழும் உலகம் ஒரு பகுதி நிலத்தாலும் ஏனையவை நீராலும் சூழ்ந்து உள்ளது. உலகில் வாழும் உயிர்களுக்குத் தண்ணீர் முதன்மையானதாகத் தேவைப்படுகிறது. இதைப்பற்றி கிரேக்கத்தில் வாழ்ந்த முதல் தத்துவ வாதியான தேல்ஸ் என்பவர் “உலகில் காணப்படும் சகல பொருட்களுக்கும் மூலாதாரமான முதல் பொருள் தண்ணீர்” என்று கூறுகின்றார் (Muthumohan, 2012). குரங்கில் இருந்து மனிதர்கள் பரிணாமம் அடைந்து இன்றைய நிலையை அடைய பல்லாயிரமாண்டுகள் இயற்கையோடு இயைந்து வாழ்ந்து வந்தனர். அவர்கள் விலங்குகள், பறவைகள் போன்றவற்றைக் கண்டு ஒன்று சேர்ந்து கூட்டமாக வாழ்ந்தனர். கூட்டமாக வாழ்தல் என்பதும் ஒருவரை ஒருவர் சார்ந்து வாழ்தல் என்பதும் இயற்கை நமக்கு கற்றுக்கொடுத்த பாடங்களாகும். இதனை ஃபியவர்பாக் என்பவர், “மனிதர்கள் இயற்கையின் தொடர்ச்சி என்றும் மனிதர்களிடையில் அன்பு எனும் உறவு இயல்பானது” என்றும் கூறுகின்றார் (Muthumohan, 2012). நாம் ஒரு பொருளை வாங்க நினைத்தால் அந்த பொருளைப் பற்றி ஆராய்ந்து, அதனுடைய தன்மைகளைப் பார்த்து வாங்குவோம். அதைப்போல் ஐரோப்பாவில் தொழிலுக்க காலத்தில் “பொருட்களின் பண்பு பொருளின் முதலாகக் கூறுகின்றனர்” (Muthumohan, 2012). இது போன்று ஒவ்வொரு காலக்கட்டத்திலும் பொருள் முதல் எது என்பதைப் பற்றிப் பல வாதங்கள் நிகழ்த்தப்பட்டன. மனித வாழ்வை விளக்கும் முயற்சியின் விளைவே பொருள்முதல்வாதத் தத்துவமாகும் (Muthumohan, 2012).

இயங்கியல்

இயங்கியல் என்பது ஒரு பொருள் இயங்கிக் கொண்டும் பிறரால் இயக்கப்பட்டும் இருப்பதைக் குறிக்கிறது. காலத்தால் மாறக்கூடிய தன்மையுடைய அனைத்தும் இயங்கியல் என்னும் கோட்பாட்டுள் அடங்கும். அதாவது தெய்வத்திற்குச் சூட்டப்படுகின்ற பூ மதிப்பு மிகுந்தது. ஆனால் காலப்போக்கில் மறுநாள் குப்பைத் தொட்டிக்குச் சூட்டப்படுகிறது. அந்தப் பூவின் மதிப்பு குறைந்து விடுகிறது. ஒரு பொருளின் தன்மை மாறிக்கொண்டே இருக்கும் என்பதனை, கி.மு. 5ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்த கிரேக்கத் தத்துவவாதி ஹெராக்ளிதஸ் “இந்த உலகில் எந்த ஒரு பொருளும் நிலையானது இல்லை அனைத்து பொருட்களும் மாற்றத்திற்கு உட்படுவன” என்று கூறுகின்றார். இக்கருத்திலிருந்து இயங்கியல் தொடங்குவதாகக் கொள்ளலாம் என நா. முத்துமோகன் கருதுகிறார் (Muthumohan, 2012). ஒரு கல்லை உளியைக்கொண்டு செதுக்கும் போது மாற்றம் அடைகிறது. இயக்கம் நடைபெற்றப் பிறகே வடிவம் பெறுகிறது. இதற்குக் காரணம் உளிக்கும் கல்லுக்கும் இடையேயான உறவு ஆகும். உணவுக்கு நீர், நிலம் தேவை. பூமியில் உள்ள ஈர்ப்பு விசையால் பொருட்கள் ஒன்றையொன்று சார்ந்துள்ளது. இதனை இந்தியாவில் வாழ்ந்த கௌதம புத்தர், “சகலமும் இயக்கத்தில் இருக்கிறது என்றும், அனைத்துப் பொருட்களும் பரஸ்பரம் உறவு கொண்டுள்ளது என்றும், இந்த உலகில் எந்த ஒரு பொருளும் தனித்து இல்லை என்றும்” கூறுகிறார் (Muthumohan, 2012). ஒரு குழந்தையிடம் ஒரு கேள்வி கேட்டால் அதற்கு அந்தக் குழந்தை நீண்ட பதிலைச் சொல்லும். எடுத்துக்காட்டாக “உன் அம்மா எங்கே?” என்று கேட்டால் அக்குழந்தை, “எங்க அம்மா கொஞ்ச நேரத்துக்கு முன்னாடி சமையலுக்கு எண்ணெய் இல்லையினு வாங்கிவர அத்தை வீட்டாண்ட போயிருக்காங்க” என்ற நீண்ட பதிலைச் சொல்லும். அதுபோல் பண்டைய கிரேக்கத்தில் இயக்கவியலை வளர்த்த தத்துவ ஞானி சாக்ரடீஸ், “இயங்கியல் என்பது உரையாடல் என்றும் ஏற்பு, மறுப்பு என்ற எதிர்வுகள் மூலம் உரையாடல் நீண்டு கொண்டே போகும்” என்றும் கூறுகிறார் (Muthumohan, 2012). மாட்டைக் கட்டுப்படுத்தினால் தான் பால் கிடைக்கும். மண்ணை உழுது பதப்படுத்தினால் தான் விதை விதைக்க முடியும். ஒரு வேலையை

மனிதன் செய்கிறான் என்றால் அவனுடைய சிந்தனை, செயல், அனுபவம், பயிற்சி இவற்றின் மூலம் வேலை செய்கிறான் என்பது இயங்கியல் ஆகும். இவ்வியங்கியலை, ஜெர்மனியின் கருத்துமுதல்வாத சிந்தனையாளரான ஹெகல், “மனிதனின் சிந்தனை என்றும் உற்பத்திஎன்றும்” குறிப்பிடுகிறார் (Muthumohan, 2012). இதைப் போல் அறிஞர்கள் பல விதமான கருத்துக்களைப் பதிவிட்டுள்ளனர். இயங்கியல் கோட்பாட்டில், உலகில் உள்ள அனைத்து பொருளும் மாற்றத்திற்கும் இயக்கத்திற்கும் உட்படுவன ஆகும்.

இயங்கியல் பொருள்முதல்வாதம்

இந்த உலகில் பல மாற்றங்கள் நிகழ்ந்துள்ளன. அதற்கு இயற்கை மட்டும் காரணமில்லை. மனித வாழ்க்கையும் காரணம். அவன் தேவைக்கு இயற்கையைக் கூட மாற்றம் செய்கின்றான். இவற்றை ஜெர்மனியில் பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த காரல் மார்க்ஸ் என்பவர் பிபிவர்பாக்கின் பொருள்முதல்வாதத்தையும், ஹெகலின் இயங்கியலையும் ஒன்று சேர்த்து இயங்கியல் பொருள்முதல்வாதம் என்னும் கோட்பாட்டை உருவாக்கினார். “வாழ்வை அதன் எல்லா சிக்கல்களோடும் வளமைகளோடும் புரிந்து கொள்வதற்கு இயங்கியல் உதவுகிறது” என்று கூறுகிறார்(10). ஒரு பொருளை உருவாக்க உழைப்பு, சிந்தனை ஆகியன தேவை. அதுபோல “சமூகத்திலும் வரலாற்றிலும் இயங்கும் பொருளாக மனிதர்களின் உற்பத்தி, நடவடிக்கையைக் கண்டார்மார்க்ஸ்” இதுவே இயங்கியல் பொருள்முதல்வாதமாகும் (Muthumohan, 2012).

பொதுவியல் திணை

புறநானூற்றில் பொதுவியல் திணையில் முதுமொழிக் காஞ்சித் துறையில் 18, 27, 28, 29, 74 என ஐந்து பாடல்கள் மட்டும் இடம் பெற்றுள்ளன. காஞ்சி என்பது நிலையாமையைக் குறிக்கும் என்பதை,

“காஞ்சி தானே பெருந்திணைப் புறனே

பாங்கரும் சிறப்பின் பல்நெறி யானும்

நில்லா உலகம் புல்லிய நெறித்தே”

என்ற நூற்பாவழி அறியலாம் (Tamizhannal, 2009).

முதுமொழிக் காஞ்சி என்பது அறம், பொருள், இன்பம் என்னும் உறுதிப் பொருள்களை உணர்த்தும் என்பதை,

“பலர்புகழ் புலவர் பன்னினர் தெரியும்

உலகியல் பொருள்முடிபு உணரக் கூறின்று”

என்ற புறப்பொருள் வெண்பாமாலையின் கொளு மூலம் அறியலாம் (Swaminatha Iyer, 2021).

புகழ்

புகழ் என்றவுடன் மகிழ்ச்சி, புன்னகை, பெருமை போன்ற உணர்வுகள் தோன்றும். ஆனால் இந்த உணர்ச்சிகளை அடைவதற்கு உழைக்க வேண்டியுள்ளது. இந்த உலகில் எதுவும் எளிதில் கிடைப்பதில்லை என்பதை,

“செல்லும் உலகத்துச் செல்வம் வேண்டினும்

ஞாலம் காவலர் தோள் வலி முருக்கி,

ஒரு நீ ஆகல் வேண்டினும், சிறந்த

நல் இசை நிறுத்தல் வேண்டினும், மற்று அதன்

நிலன் நெளி மருங்கில் நீர் நிலை பெருகத்

தட்டோர் அம்ம, இவண் தட்டோர்

தள்ளாதோர் இவண் தள்ளாதோரே”

என்ற பாடல் வழி அறியலாம். உலகில் பேரரசனாக இருந்து புகழ் அடைய வேண்டும், புகழை நிலைநிறுத்த வேண்டுமென்றால் உழைப்பு தேவை. நீர் இல்லை என்றால் உலக உயிர்கள் உயிர்வாழ இயலாது. நீரைக் கொண்டு தான் உணவைப் படைக்க இயலும். நீரும் நிலமும் சேர்ந்தால் தான் உணவு கிடைக்கும். உணவு கொடுப்பவர் உயிர் கொடுப்பவர் ஆவர். மழை நீரையே நம்பி வாழும் பயிர்கள் செழிப்பது இல்லை அந்த மழை நீரைத் தேக்கி வைத்தால் பயிர்கள் செழிப்பாக இருக்கும். இதனைச் செய்வோர் உயர்ந்தவராகப் பெரும் புகழ் அடைவர். இல்லை என்றால், அவர் பெயர் நிலைப்பது இல்லை (Swaminatha Iyer, 2021).

இந்த பாடலில் புகழ் என்பது பொருளாகச் செயல்படுவதைக் காணமுடிகிறது. அந்தப் புகழை அடைய உழைப்பு, உற்பத்தி, மாற்றம் ஆகியன தேவைப்படுகின்றன. மழை நீர் ஏரியில் தேக்கி வைத்த நீரை -உழைப்பு மூலம் விவசாயம் செய்து -உணவு என்ற உற்பத்திப் பொருளாக மாற்றி - மக்களுக்குப் கொடுத்தால் புகழ் என்பது கிடைக்கும். இதனை உற்று நோக்கும்போது ஒரு இயக்கம் செயல்படுவதைக் காணமுடிகிறது. இது இயங்கியல் பொருள்முதல்வாதமாகும்.

கொடை

கொடை என்பது பொருள் இல்லார்க்குப் பொருள் கொடுப்பது ஆகும். ஆனால் அந்த பொருள் எளிதில் கிடைத்து விடுமா எனில், இல்லை. பொருள் வைத்து இருப்பவர் நிலையைப் பொறுத்தே கொடை அமையும். உறையூர் முதுகண்ணன் சாத்தனார் இதனை,

“திங்கட் புத்தேள் திரிதரும் உலகத்து,

வல்லார் ஆயினும், வல்லுநர் ஆயினும்,

வருந்தி வந்தோர் மருங்கு நோக்கி,

அருள, வல்லை ஆகுமதி அருள் இலர்

கொடா அமை வல்லர் ஆகுக,

கெடாஅத் துப்பின் நின் பகை எதிர்ந்தோரே”

என்ற பாடல் மூலம் நிலா தேய்ந்தும், வளர்ந்தும் நிலையில்லா தன்மையுடன் வானில் திரிகிறது. இதனை உணர்ந்து, வல்லார் ஆனாலும், வல்லுநர் ஆனாலும் வருந்தி வந்தால் வந்தவர் யார் எத்தகையவர் என்ற பேதம் பாராமல் உணவையும், பொருளையும் தந்து கொடை வல்லர் ஆகுக. பிறர் வருத்தத்தைத் தீர்க்கும்உன் கொடையின் புகழால், பகைவர்கள் கொடைத்திறன் நிலைக்காமல் தேய்ந்து, அழிந்து போவார்கள் என்று சாத்தனார் கூறுகிறார் (Swaminatha Iyer, 2021).

இப்பாடலில், கொடை இயங்கும் பொருளாகக் காணப்படுகிறது. நல்லவர், கெட்டவர், வேண்டியவர், வேண்டாதவர் எனப் பாராமல் நிலவின் ஒளி போல அனைவருக்கும் கொடை தருதல்வேண்டும். நிலவின் தன்மை போல இந்த உலகில் எதுவும் நிலையில்லா தன்மையைக் கொண்டுள்ளது. பொருள் இருந்தால் கொடையாளியாகவும் இல்லை எனில், யாசகனாகவும் மாறுவது இயல்பு. அதனால், கொடை என்பது மாறக்கூடியது. இக்கருத்தை இயங்கியல் பொருள்முதல்வாதம் உணர்த்துவதை அறியமுடிகிறது.

செல்வம்

வளமையைத் தரும் அனைத்தும் செல்வம் ஆகும். தமக்கு மிஞ்சிய அளவு பொருள்கள் வைத்திருப்பின் அது கொடைக்கானல் செல்வம் ஆகும். அத்தகைய செல்வங்களைப் பிறர்க்குக் கொடுத்து வாழ்தல் வேண்டும். அதுவே மனித வாழ்விற்கு நிம்மதியைத் தருவதாகும்.

“புறஞ்சிறை மாக்கட்கு அறம் குறித்து, அகத்தோர்

புய்த்து எறி கரும்பின் விடு கழை தாமரைப்

பூம் போது சிதைய வீழ்ந்தெனக் கூத்தர்

ஆடு களம் கடுக்கும் அக நாட்டையே

அதனால், அறனும் பொருளும் இன்பமும் மூன்றும்

ஆற்றும், பெரும! நின் செல்வம்

ஆற்றாமை நின் போற்றாமையே”

இப்பாடலில், “வேலிப்புறம் நின்று கேட்போர்க்கு உள் இருப்பவர் கரும்பினைப் பிய்த்து எறிவர். இதனால், தாமரை மலர்கள் நிறைந்த குளம் சிதைவு பெற்றுக் கூத்தர் ஆடும் களம் போல் இருக்கிறது. அத்தகைய வளமிக்க வயல்களையும் நாட்டையும் பெற்றிருக்கிறாய். அதனால் உன் செல்வத்தைக் கொண்டு அறம்செய்து, அதனால் வாழ்வின் பொருளைப் பெற்று, இன்பத்தைப் பெற்றுக்கொள்க. இவற்றை நீ அடைய முயலாவிட்டால் உன் செல்வத்தைப் பிறர்க்குக் கொடுக்காவிட்டால் உன்னைப் போற்றமாட்டார்கள் அறிக” என்று புலவர், சோழன் நலங்கிள்ளிக்குக் கூறுவதாக அமைந்துள்ளது (Swaminatha Iyer, 2021).

இப்பாடலில், செயல்படும் பொருளாகச் செல்வம் இருக்கிறது. அச்செல்வம் பிறர்க்கு உதவாவிட்டால் பயனற்றுப் போகும். இப்பாடல் இயற்றப்பட்ட காலத்தில் செல்வம் என்பது சிலரிடத்தில் மிகுதியாகவும் பலரிடத்தில் செல்வம் கிடைக்காத நிலையும் இருந்ததை அறிய முடிகிறது. அறம், பொருள் (வாழ்வின் பயனாகிய பொருள்), இன்பம் என்ற மூன்றையும் அடைய செல்வம் தேவைப்படுவதைப் பாடலில் பார்க்க முடிகிறது. செல்வம், பிறருக்குக் கொடுக்கப்படுவதால் அறமாகவும், கொடையாகவும், மக்கள் இடையில் நல்ல பொருளாகவும், இன்பம் அடைவதற்கு வழியாக அமைந்து இயங்குவதையும் அறியமுடிகிறது.

செய்கை

செய்கை என்பது மனிதனுடைய நடவடிக்கையும், செயலையும் குறிக்கும். நடவடிக்கை எப்போதும் நிலைத்து இருக்காது. இந்த உலகம் போல மாறிக்கொண்டே இருக்கும். செய்கை நாம் இறக்கும் வரையிலும் நிகழ்வது. அதனை நல்ல செயலாகச் செயல்படுத்துதல் வேண்டும். சாத்தனர் இதனை,

“நெல் விளை கழனிப் படு புள் ஓப்புநர்

ஒழி மடல் விறகின் கழி மீன் சுட்டு,

வெங்கள் தொலைச்சியும், அமையார், தெங்கின்

இளநீர் உதிர்க்கும் வளம் மிகு நல் நாடு

பெற்றனர் உவக்கும் நின் படை கொள் மாக்கள்

பற்ற மாக்களின் பரிவு முந்துறுத்துக்

கூவை துற்ற நாற் கால் பந்தர்ச்

சிறு மனை வாழ்க்கையின் ஓரீஇ, வருநர்க்கு

உதவி ஆற்றும் நண்பின் பண்புடை
 ஊழிற்றாக, நின் செய்கை! விழுவில்
 கோடியர் நீர்மை போல முறை முறை
 ஆடுநர் கழியும் இவ் உலகத்துக் கூடிய
 நகைப்புறன் ஆக, நின் சுற்றம்!
 இசைப்புறன் ஆக, நீ ஓம்பிய பொருளே!"

“நெல் விளையும் கழனியில் பறவைகளை ஓட்டும் உழவர்கள் மீனும், கள்ளும், தெங்கிளநீரும் உண்டு மகிழும் வளம் மிக்க நாடு. தங்களை நாடிய வறியவர்க்குப் பொருள் வழங்கி உதவ உன் படைத் தலைவர்களுக்குச் செல்வத்தை வழங்கி அவர்களைச் செல்வம் உடையவராக ஆக்குக. இவ்வுலக வாழ்க்கை ஒரு நாடக மேடை போன்றது. அதில் இன்று பங்கு கொள்ளும் கூத்தர் மறுநாள் வருவது இல்லை. மாறிக் கொண்டே இருப்பர். நம் நிலையும் இவ்வாறே மாறி மாறி அமையும். வாழும் காலம் சில. அவற்றை வளநாளாகக் மாற்றி உன் சுற்றத்தவரை மகிழ்ச்சியாகவும் அவர்களின் வாழ்கைக்குப் பயன்பெற உதவுக. அதனால் நீ ஈட்டிய பொருள் புகழ் பெறும் என்று” அரசனுக்குக் கூறுவதாக அமைந்துள்ளது (Swaminatha Iyer, 2021).

இந்தப் பாடலில் செயல்படும் பொருளாக நற்பண்பு என்னும் செய்கை இருப்பது தெளிவாகிறது. இச்செய்கை என்பது அரசனின் நடவடிக்கையைக் குறிக்கிறது. அரசன் தன் படைக்கு உதவுவதன் மூலம் அவர்களின் வாழ்வை வளம்பெறச் செய்கிறான். அதனைப் பெற்ற படைத்தலைவர்கள் அவர்களை நாடி வருவோர்க்கும் கொடுத்துச் சுற்றத்தவரை மகிழ்ச்சியாக வைத்துக்கொள்கின்றனர். அரசனின் இச்செய்கை ஒரு தொடரியக்கமாகவும் மாறக்கூடியதாகவும் செயல்படுகின்றது.

மன வலிமை

ஒருவனுக்கு மன வலிமை இருந்தால் கடலும் ஒரு குட்டை தான். மன வலிமை இல்லை என்றால் சிறு கல்லும் பாரம் தான். என்னால் முடியும் என நினைத்து மனநம்பிக்கை வைத்தால் உலகம் அனைத்தும் உன்கையில் இருக்கும். வாழ்கைக்கு மனஉறுதி வேண்டும் பிரச்சனைகளைச் சந்தித்து பிறகு அதிலிருந்து மீண்டு மனவலிமையுடன் வாழ்தல் வேண்டும். மனவலிமை இல்லை என்றால் பிரச்சனையில் வாழ்க்கை முடிந்துவிடும். இதனை, சேரமான் கணைக்கால் இரும்பொறை எனும் அரசன் பாடிய பாடல், எக்குடியில் குழந்தை இறந்து பிறந்தாலும், ஊனமாகப் பிறந்தாலும், அவர்களை வாளால் வெட்டியே புதைப்பார்கள், நான் பகைவர் வாளால் சாவாது போயினேன். சங்கலியில் கட்டி நாய் போலத் துன்புறுத்தி என்னைச் சிறையிலிட்டனர். நான் தண்ணீர் கேட்டும் சிறையில், உபகாரத்தால் வந்த தண்ணீரை அதனை இரந்து உண்பேன் மனவலிமை இன்றி, வருத்தம் தாளாது என்னைப் போல இரந்து உண்பவரை இந்த உலகம் அரசர் எனப் போற்றிக் கொள்வார்களோ?” என்று கூறுகிறார்.

“மதுகை இன்றி, வயிற்றுத்தீத் தணியத்
 தாம் இரந்து உண்ணும் அளவை
 ஈன்மரோ, இவ் உலகத் தானே”

“மதுகை இன்றி, வயிற்றுத்தீத் தணியத்” மற்றும் “தாம் இரந்து உண்ணும்” இந்தப் பாடல் வரிகள் மூலம் முன்பு மனவலிமையோடு ஆட்சி செய்த அரசன், சிறைப்பட்டபோது மனவலிமை இன்றி பேசுவதை உணர்ந்து கொள்ள முடிகிறது. வாழ்கைக்கு மனவலிமை முக்கியமானது. அது மாறினால் வாழ்க்கையில் நிம்மதியில்லாமல் இரக்கும் நிலை நேரிடும். இதனையே மனித வாழ்க்கை உணர்த்துகிறது. மனம் மாறக்கூடிய தன்மை உடையதால் இயங்கியல் பொருள்முதல்வாதம் ஆயிற்று (Swaminatha Iyer, 2021).

முடிவுரை

புகழ் என்ற ஒரு பொருளை அடைவதற்குப் பலவழிகள் இருப்பினும் நாட்டிற்குத் தேவையான உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்கும் அரசனுக்கு இம்மையில் புகழ் உண்டாகும். நீர் நிலைகளை உண்டாக்குதல், நீரைச் சேமித்தல், வேளாண்மை செய்தல், விளைச்சலைப் பெருக்குதல் என்ற இயக்கத்தின் அடிப்படையாய் இம்மைக்கான புகழ் உண்டாகும் என்பதை அறியமுடிகிறது. இதே போன்று இருப்பவன் இல்லாதவனுக்குக் கொடை அளித்தல் வேண்டும் என்பது பொருளாகக் கூறப்பட்டுள்ளது. இருப்பவனும் இல்லாதவனாவான் என்பதால் கொடை அளித்தாலும் அளிக்காமல் போனாலும் செல்வம் நிலைக்காது என்பது பாடலில் கூறப்படும் இயக்கமாகும். செல்வம் என்பது பொருளாகக் கூறப்படுகிறது. இச்செல்வம் ஓரிடத்தில் தங்கிவிட்டால் அதற்கு மதிப்பு இல்லாமல் போய்விடுகிறது. அதனால் வேண்டியோர்க்கு அளிக்கப்படுவதாலேயே அது செல்வம் என்னும் சிறப்பைப் பெற முடியும். அதனால் செல்வம், இல்லாதவரை நோக்கிச் செல்லுதல் வேண்டும் என்பதே இயக்கமாக அமைந்துள்ளது. கொடுக்கும் எண்ணம் உடையோர்க்கு, தொடர்ந்து கொடையளிக்கும் நிகழ்வு இயக்கமாக அமைகிறது. மனவலிமையைப் பொருளாகக் கூறப்பட்டுள்ள பாடலில் மார்பில் விழுப்புண் பட்டு இறக்கவேண்டும் என்ற அரசனின் மனவலிமை, சிறைப்படும்போது பட்டினிக்கிடந்து இறக்க வேண்டுமென்று மாறுகின்றது. விழுப்புண்பட்டு இறத்தல் புகழ் எனினும், தன்மானம் கெடாமல் உயிர்விடுவதும் புகழைத் தருவதாகும். இப்பாடலில் அரசனின் மனம் மாற்றமடைவதே இயக்கமாக அமைந்துள்ளது. ஒவ்வொரு பாடலும் ஒரு பொருளை உணர்த்துகிறது. அப்பொருளை அடைய பல செயல்கள் (இயக்கங்கள்) நடைபெறுகின்றன. ஒவ்வொரு பொருளையும் அடையவோ அல்லது பெறவோ எண்ணும்போது பல இயக்கங்களே கருவியாக அமைகின்றன. இதுவே பொருள்முதல்வாதத்தின் கருத்துருவாகும். புகழ், கொடை, செல்வம், செய்கை, மனவலிமை ஆகியன பாடல்களின் பொருளாகவும் இயங்கும் தன்மையுடைய இயக்கத்தைக் கொண்டதாகவும் உள்ளன. இஃது இயங்கியல் பொருள்முதல்வாதம் என்னும் கோட்பாட்டின் அடிப்படையான பொருட்களின் இயக்கம் என்பதை மையமாகக் கொண்டு புறநானூற்று முதுமொழிக்காஞ்சித் துறைப் பாடல்கள் அமைந்துள்ளதை இக்கட்டுரையின் மூலம் எடுத்துரைக்கப்பட்டுள்ளது.

References

- Muthumohan, N. (2012) Ilangiyal Porul Muthalvatham Oor Arimugam, New Century Book House. India.
Swaminatha Iyer, U.V. (2021) Purananooru Moolam Uraiyum, U.V.SA., Library, Chennai, India.
Tamizhannal, (2009) Tholkapiyam, Koviloor Madalayam, Koviloor, India.

Funding: No funding was received for conducting this study.

Conflict of Interest: The Authors have no conflicts of interest to declare that they are relevant to the content of this article.

About the License:

© The Author(s) 2022. The text of this article is licensed under a Creative Commons Attribution 4.0 International License